

K.br. 56/10**U IME NARODA**

Viši sud u Bijelom Polju u vijeću sastavljenom od sudije Vukomira Boškovića, kao predsjednika vijeća stalnog sudije Gorice Đalović, i sudija porotnika Miloša Krgovića, Kuja Mustajbašića i Dimitrija Kaljevića, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Radmile Duborije, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog Ž. S. iz D, zbog krivičnog djela teško ubistvo iz čl. 144 st. 1 tačka 1 Krivičnog zakonika Crne Gore (Kz), po optužnici Višeg državnog tužioca u Bijelom Polju, Kt. br. 36/10 od 19.07.2010 godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa u prisustvu zamjenika Višeg državnog tužioca R. J, optuženog Ž. S. i njegovog branioca adv. M. N. iz B. P. i predstavnika oštećene porodice Ž. V, donio je dana 24.05.2011 godine, a javno objavio 27.05.2011 godine,

P R E S U D U

Optuženi **Ž. S**, JMBG, zv. „V“, od oca N. i majke M, rođene D, rođen godine, u Š, sa stalnim boravkom u D, Ć, državljanin Crne Gore, po zanimanju poljoprivrednik, sada udovac, otac četvoro djece, završio osnovnu školu, osuđivan, nalazi se u pritvoru od 25.06.2010 godine.

K r i v j e

Što je:

Dana, 09.06.2010 godine, oko 09,00 h. ispred porodične kuće u mjestu S, opština Š, sa umišljajem lišio života svoju suprugu Ž. Z, tako što je šest puta zakrivljenom metalnom šipkom dužine 65 cm. i debljine 1,6 cm. udario u predjelu glave i to tri puta u predjelu tjemenog dijela, usled kojih udaraca je oštećena posrnula i nastavila da se udaljava, da bi je nakon toga optuženi sustigao i još tri puta udario u potiljačni dio glave, nanijevši joj povrede u vidu rana razderotina i to po tri rane razderotine u tjemenom i potiljačnom dijelu glave, od kojih udaraca je ista pala na zemljanu podlogu, pa je nakon toga okrenuo na leđa, a zatim iz džepa izvadio najlonski kanap dužine 207 cm. i debljine 0,5 cm. i isti joj omotao oko vrata, nakon čega je stezao krajeve kanapa sve dok kod iste nije nastupila smrt usled ugušenja,

- Čime je izvršio krivično djelo ubistvo iz čl. 143 Kz,

Pa ga sud primjenom citiranih zakonskih propisa i članova 14, 15, 32, 36, 42 i 51KZ CG i čl.199,202. i 364. ZKP-a CG.

O s u d u j e

Na kaznu zatvora u trajanju 11 (jedanaest) godine, u koju kaznu mu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 25.06.2010 godine, pa nadalje.

Optuženi se obavezuje da ovom sudu na ime paušala plati iznos 150,00 €, kao i na ime troškova krivičnog postupka ukupan iznos od 7.648,00 €, na žiro račun suda br.530-12927-32, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O troškovima koji nijesu obuhvaćeni ovom presudom biće odlučeno posebnim rješenjem kada se podaci o visini tih troškova pribave.

Oštećeni Ž. V. se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućuje na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Viši državni tužilac u Bijelom Polju podnio je ovom sudu optužnicu Kt.br. 36/10 od 19.07.2010 godine, protiv optuženog Ž. S. iz D, zbog krivičnog djela teško ubistvo iz čl. 144 st. 1 tačka 1 Kz.

U završnoj riječi zamjenik VDT-a je istakao da je optuženi počinio djelo na svirep i podmukao način, jer je išao za tim da žrtvi nanese teške muke, patnje i bol, da je sada pokojnu suprugu sa leđa više puta udario metalnom šipkom, te da je prilikom prvog zadobijenog udarca ista osjetila jak bol koji se povećavao usled svakog narednog zadobijenog udarca, i da je na kraju šestog udarca trpjela teške i jake bolove. Istakao je da je oštećena počev od zadobijenog prvog udarca, kao i određeno vrijeme nakon stezanja omčom se nalazila u svjesnom stanju i pružala je otpor i pozivala u pomoć, te da je trpjela fizičke bolove od teških do jakih fizičkih bolova u vremenu od 10 do 15 minuta. Navodi da je optuženi postupao i na podmukao način, jer je neopaženo prišao sa leđa oštećenoj, udario je više puta šipkom kada se ona nije nadala, niti je bila u mogućnosti da se tada brani, te da je optuženi iskoristio njeno povjerenje stečeno tokom višegodišnjeg braka i smislio takav način izvršenja djela i lišio je života kada ona nije očekivala i kada ga u tome nije mogla onemogućiti, a što navodi na zao karakter optuženog. Optuženi je planirao da liši života oštećenu i nakon ubistva je zakopao u blizini kuće, a nakon što su pronađena njena lična dokumenta prijavio je njen nestanak, a što sve govori o karakteru njegove ličnosti.

Predstavnik oštećene porodice Ž. V. se nije pridružio krivičnom gonjenju, niti je postavio imovinsko-pravni zahtjev.

U izjavi datoj ovlaštenim policijskim službenicima optuženi Ž. S. je istakao da je dana 09.06.2010 godine, nakon što je ustao oko 06,00 h. obavio uobičajne poslove oko namirivanja stoke, nakon čega je došao kući oko 09,00 h. Dok je prilazio kući čuo je kako se Z. svađa sa njegovim bratom N. koji je nepokretan. Kada su prišli kući on i sin N, Z. je i sa njima započela svađu. Tada mu je govorila da je "nesoj, lupež i špijun" a u jednom momentu je prišla do njega i pljunula ga u usta. N. se prije tih izgovorenih riječi vratio u štalu kako bi pomagao u muži krava.

Uvrijeđen zbog izgovorenih riječi i ponašanja Z. uzeo je metalnu šipku dužine oko 50 cm. koja je bila savijena sa oba kraja, sa drvenog sanduka. U tom trenutku Z. je počela da se udaljava, pretpostavlja, sa razloga što je bila uplašena, a on je krenuo za njom. Tom šipkom koju je držao u desnoj ruci zamahnuo je sa desne na lijevu stranu u pravcu Z. glave i istom je udario po tjemenu. Od tog udarca Z. nije pala, već je započela da bježi. Sustigao je i na isti način joj zadao još dva udarca po tjemenu glave. Usled tih udaraca pala je na zemlju licem prema zemlji i to u blizini prozora kuće. Prišao je do nje, okrenuo je tako da se ista nalazila leđima na zemlju. Otkoračio je, a potom koljenima kleknuo na njen stomak, nakon čega je iz zadnjeg džepa pantalona izvadio jutani kanap dužine od oko 1 metar, koji je provukao iza Z. vrata, koje krajeve kanapa je zatezao kako bi istu udavio. Kanap je uzeo sa sobom prije dva dana sa namjerom kako bi Z. udavio tim kanapom u nastupajućem vremenu. Nije bio odredio kada će to tačno uraditi. Dok je zatezao krajeve kanapa Z. je bila živa i branila se, pokušavajući da ga odgurne rukama i izgrebe po licu i očima. Kako ga ne bi ogrebala ruke joj je pritisnuo koljenima i nastavio da zateže kanap. Prije nego što joj je obmotao kanap oko vrata Z. je vrištala. Kanap je držao zategnutim oko dva minuta, nakon čega je ista prestala da daje znake života. Nakon toga ustao je sa nje i tada je do njih došao N. koji je stao pored Z. Kada je ona pomjerila ruku N. je tom istom metalnom šipkom jedan put udario po ruci, a nakon toga je otrčao do štale i kazao J. koja je muzla krave šta se desilo. J. je kukala i klela ga zbog toga što je uradio. Odgovorio joj je "uradio sam ovo što sam uradio, pa sad da će me

objesiti". Z. tijelo je odvuкао do prostora između kuće i bistijerne. Ušao je u kuću i zapazio u hodniku Z. telefon iz kojeg je uzeo karticu i bacio u šporet. Potom je pošao do štale i pustio krave na ispašu. N. je rekao da baci nešto na Z. kako se ne bi vidjela. Oko 18,30 h. došao je kući, popio je kafu, a potom izašao i započeo sa kopanjem rake u koju je namjeravao da ubaci Z. Dok je kopao rupe pozvao je J. da mu skuva kafu, što je ona i uradila. Kada je završio sa kopanjem već je bio pao mrak. Ušao je u kuću i po proteku sat vremena pošao je da spava. Probudio se oko 05,00 h. i pozvao J. i N. kako bi mu pomogli da dovuku Z. do rupe. U početku su odbijali, ali na njegovo insistiranje su prihvatili. Sa samara je skinuo kanap koji je provukao ispod pazuha Z. i svezao. Jedan kraj kanapa je vukao on, a drugi J. i N. Ubacili su Z. u rupe, a J. i N. su ušli u kuću, a on je ostao i zatrpao je. Nakon toga je ušao u kuću i popio kafu, a potom pošao u štalu da namiruje stoku.

Narednih dana osim njegovog rođaka Ž. P. kome je kazao da je Z. pošla u P. kod sestre, drugi ga nijesu pitali gdje je Z.

Po proteku oko nedelju dana odlučio je da Z. telefon, novčanik i neka dokumenta baci u vodu, kako bi neko ko bi našao dokumenta pomislio da se Z. utopila, a da bi i odagnao sumnju od sebe. Narednog dana sa Nemanjom je pošao put B, te kada je prošao most na rijeci T, kazao je N. da produži a da će on da se umije. Uzeo je Z. novčanik, u koji je prethodno stavio telefon, ličnu kartu, zdravstvenu knjižicu i druga dokumenta i bacio u jedan potok koji se ulijeva u rijeku T. Po proteku par dana kod njegove kuće je došao rođak Ž. P. i kazao mu da je Z. dokumenta pronašla Lj. Č, te ga je savjetovao da prijavi njen nestanak, a što je on odmah i uradio, pozivajući policiju u Š, kojoj je prijavio da je Z. nestala dana 09.06.2010 godine.

Ističe da je sa Z. živio u lošim odnosima, da su se stalno svađali, da mu Z. nije pomagala oko poslova u kući i oko stoke, te da je odlazila od kuće ne javljajući se i više od deset dana, kao i da je zaduživala novac koji su od njega tražili da vrati.

U istražnom postupku se izjasnio kao u predkrivičnom postupku, sa razlikom što je istakao da je kanap koji mu se našao u džepu ponio sa sobom sa namjerom kako bi prevezao lanac konju ukoliko ga prekine, a ne sa namjerom kako bi Z. sa istim lišio života, te je istakao da N. nije udario Z. metalnom šipkom u predjelu ruke kako je to prethodno istakao, kao i da mu N. i J. nijesu pomagali da odvuku Z. tijelo do rake. Ističe da je tačno da je to izjavio pred policijom a da je na to bio prinuđen od strane inspektora koji ga je udario šakom po gornjem dijelu njegove šake, što ga je malo zaboljelo. Dodao je i to da je sa Z. živio u braku 36 godina u kojem braku su izrodili šestoro djece. Jedno dijete im je umrlo, a 1997 godine, S. V. je ubio njegovu kćerku D, tada staru 22 ili 23 godine. U zajednici je živio sa bratom N. koji je psihički nezdrav i sestrom J. koja je invalid, kao i sa sinom N. i suprugom Z. Ističe da se Z. nikada nije sa njim slagala, niti sa njegovom majkom, a da se svađala sa komšilukom. Njega je maltretirala na razne načine i nazivala ih pogrđnim imenima. Djeca su im bila razlog da ostanu u braku. Z. nije nikada htjela da mu pomaže u fizičkim poslovima iako su isključivo živjeli od poljoprivrede i stočarstva. Rijetko bi pomuzla i krave, a kada bi se prodala krupna stoka prigrabila bi pare za sebe. Ističe da bi se dešavalo da angažuje radnike sa kosačicom radi kosidbe imanja, pa iako bi čitavo imanje bilo u otkosima Z. bi otišla da plasti kod drugog, a što je nailazilo na podsmijeh njihovih komšija, koji bi ga dozivali pitajući ga "kako ti plasti Z".

Odnosi između njih su se pogoršali posebno 2008 godine, kada je i pokrenuo tužbu radi razvoda braka, ali su se u postupku pomirili. I nakon toga Z. je nastavila da ga ne poštuje "pravila je kastig, olajavala me i grdila me", a on je molio da to ne čini. Ističe da je Z. bila je jaka i zdrava žena, iako se često žalila da je bolesna. Otišla bi od kuće i po mjesec dana a da on ne bi znao gdje je. Njegovu majku je zvala vještica. Zavađala ga je sa komšilukom. Petnaest dana prije ovog događaja kada je kupio mobilni telefon od M. V. i kada je M. na njegovo insistiranje nazvao Z. i kazao da je od njega kupio telefon, Z. kada je došao kući govorila je da je telefon ukrao. Morao je da se pravda i poziva na svjedoke, a bratu N. je govorila da je ukrao ćuskiju komšiji, iako N. to nije uradio. Više puta Z. je N. udarala, pa i metlom kada bi čistila kuću. Ističe da je bio prisutan kada je jedan put N. zatražio čašu vode od Z, a ona mu je donijela vodu u sapunjavoj čaši kojom se on koristio za

brijanje. I N. je jednog dana napala, govoreći mu da je izgubio gumicu od veš mašine i psovala ga je, kada je on udario šakom, zbog čega je uslovno osuđen. Iz ponašanja Z. zaključio je da mrzi i sina N, pa je zbog toga i zbog njenog odnosa prema kući, prema njemu lično, prema bratu N, njegovoj majci, te zbog toga što se često svađala sa njegovom sestrom J, odlučio da istu liši života. Nije odredio dan kada će to uraditi. Zbog čega je to uradio 09.06.2010 godine, opisao je. Dodao je da mu je Z. toga dana nakon što ga je pljunula govorila “poljubi me u dupe”, zatim ga nazvala “gnijjevom” i “j..... mrcinom”, nakon čega je izašla ispred kuće, a on je sa jednog kašeta koji se nalazio u hodniku uzeo opisanu šipku i udario je. Smatrao je da može prikriti Z. ubistvo, pa je zbog toga izvadio karticu iz njenog mobilnog telefona i smislio da je zakopa u blizini kuće, a drugi razlog zbog čega je zakopao pored same kuće je to što nije mogao da je odvuče dalje, jer je ista bila težine oko 100 kilograma. Kao supruga nije ga poštovala, a nikada nije čuo da je imala nekog drugog muškarca. Tvrdi da nije liječen od bilo koje bolesti, a da je jednom prilikom išao u N. kod doktora, zbog neke guke koja mu je bila narasla na želudcu. Tvrdi da ne pije alkohol već pet-šest godina, a prije toga bi popio čašicu-dvije. Nije koristio nikada bilo kakvu terapiju. Pojasnio je da je od momenta kada ga je Z. pljunula pa do momenta kada je prvi put udario prošlo “svega nekoliko minuta i nikako ne duže od deset minuta”. Kada ga je pljunula prećutao je, umio se u kući, a onda izašao napolje i pri tom uzeo metalnu šipku koja je stajala na drvenom sanduku u hodniku. Istakao je i to da je Z. bila nosilac prava na penziju, zbog smrti njihove kćerke D, a da ne zna koliko je ta penzija iznosila, jer je Z. taj novac trošila za sebe, te da su u kući imali primanja u iznosu od 150,00 € po osnovu staračkog obezbjeđenja njegove sestre J. i brata N. i materijalnog obezbjeđenja i tuđe njege za brata N, a koji novac su koristili za zajedničke potrebe u kući. Izrazio je kajanje zbog počinjenog.

Na pretresu je ponovio izjavu datu pred ovlašćenih policijskim službenicima i u istrazi i ostao pri razlikama koje je pojasnio u istrazi, a različito se izjasnio u pogledu broja udaraca koje je zadao Z, te je istakao da se slučajno sjetio da ima kanap u džepu, kojim kanapom je zadavio Z. Istakao je i to da prije ovog događaja nikada nije prijetio Z. da će je ubiti, te da smatra da ni tada Z. nije očekivala kada je pošao za njom da će je udariti ili povrijediti, te da je mogao da bira Z. bi lišio života samo jednim udarcem tom šipkom, kao i da mu uopšte nije bilo milo što je to trajalo koliko je trajalo. Tvrdi da je imao bilo kakvo vatreno oružje u kući lišio bi je života tim oružjem, a da bi poslije toga ubio i sebe. Naznačuje da je cjelokupan taj događaj trajao od 10 do 15 minuta, počev od momenta kada je udario prvi put šipkom, pa do momenta kada je zaključio da ne daje znake života. Ističe da mu se nakon Z. uvreda, te da nakon što ga je pljunula da mu se “uzjurila krv i živci” a da je razmislio par sekundi možda do svega toga ne bi došlo. Nikome od članova svoje porodice nije pričao da je stvorio odluku da Z. liši života. Pojasnio je da je Z. udario prvo tri puta u potiljačnom dijelu glave, nakon čega se ona zateturala i nije pala, a da je nakon toga udario još tri puta po tjemenom dijelu glave, od kojih udarac je ona pala, te je ustvrdio da je tačno onako kako je to sada kazao u pogledu broja zadatih udaraca Z. Koliko je mogao zapaziti Z. je bila u nesvijesti od tih udaraca, a možda ne potpuno, te da se branila vrlo slabo i vrlo kratko. Kada je pokušao kanapom da je zadavi, uhvatila ga je zubima za prst i misli da je imala zube da bi mu otkinula prst. Branila se možda oko dva minuta. Nije imao “strpljenja” da uradi drugačije, jer ga je Z. maltretirala, psovala i pljunula ga i da se tada nalazio u takvom stanju da je morao lišiti života. Kada je vidio da je Z. lišio života, a po proteku oko 10 minuta pokajao se i da mu je moglo biti to ne bi uradio. Tvrdi da nije osjećao nikavo zadovoljstvo dok je davio Z, niti dok je udarao šipkom, već je kod sebe osjećao neku srdžbu i ljutnju. Kaje se što je lišio života Z, kako zbog nje, tako i zbog sebe, kao i zbog toga što je bacio ljagu na porodicu.

U završnoj riječi branilac optuženog, adv. M. N, je istakao da je tokom postupka nesporno utvrđeno da je optuženi Ž. S. označenog dana lišio života svoju suprugu Z, a na način kako je to opisao optuženi tokom svoje odbrane, iz čega bi se dalo zaključiti da su se u radnjama optuženog stekla sva obilježja krivičnog djela ubistva iz čl. 143 Kz CG, a ne obilježje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret optužnicom tužioca, jer da bi neko bio lišen života na svirep i podmukao način, moraju postojati i objektivni i subjektivni elementi. Objektivni elementi bi se sastojali u nanošenju žrtvi nepotrebnih patnji, tj. patnji koje prevazilaze svako lišenje života, a što u konkretnom nije postojalo, dok bi se subjektivni elemenat morao sastojati iz umišljaja,

tj. svijesti učinioca da hoće da muči žrtvu i da uživa u tome, a što u konkretnom nije slučaj. Smatra da u radnjama optuženog nema elemenata podmuklosti iz naprijed naznačenih razloga, te da je za postojanje predmetnog krivičnog djela potrebno ispunjenje jedne ili druge činjenice, tj. svireposti ili podmuklosti, a što znači da ne može djelo biti izvršeno istovremeno i na svirep i na podmukao način. Predložio je da se okrivljeni oglasi krivim zbog krivičnog djela ubistva iz čl. 143 Kz CG, te da sud prilikom izricanja kazne kao olakšavajuće okolnosti cijeni njegovo priznanje izvršenja krivičnog djela, nesebično kajanje, te činjenicu da se porodica nije pridružila krivičnom gonjenju. Smatra bez obzira na nalaz vještaka da je njegova uračunljivost u momentu izvršenja djela bila bitno smanjena, a ovo zbog njegovog koeficijenta inteligencije, kumulacije afekata zbog svakodnevnih sukoba sa sada pokojnicom i događaja koji je neposredno prethodio ubistvu, a koje okolnosti treba cijiniti kao olakšavajuću okolnost.

Uz prihvatanje završne riječi svog branioca, optuženi je istakao da može vratiti vrijeme unazad da to nikada ne bi uradio, a da kajanje sada ništa ne rešava.

Sud je u dokaznom postupku na glavnom pretresu izveo dokaze: saslušao svjedoke Ž. N. i Ž. J, pročitao: iskaz svjedoka B. O. sa zapisnika pred ovim sudom od 06.10.2010 godine, nalaz i mišljenje vještaka K. G. od 12.10.2010 godine, sa pojašnjenjem na pretresu dana 14.10.2010 godine, dopuna nalaza vještaka dr. D. Č. sa zapisnika pred ovim sudom dana 08.11.2010 godine, nalaz i mišljenje Specijalizovane bolnice za psihijatriju Dobrota Kotor pod brojem 2966 od 07.12.2010 godine, nalaz i mišljenje prof. dr. M. K. od 04.03.2011 godine, obdukcioni zapisnik sa zaključkom i mišljenjem mrtvog tijela sada pok. Z. sačinjen od strane prof. dr. D. Č, izvještaj o analizi alkohola u krvi na ime Ž. Z. pod brojem 889 od 28.06.2010 godine, sačinjen od strane KBC Podgorica, izvod iz kaznene evidencije za optuženog Ž. S. izdat od Uprave policije N – Ispostave Ž, bez naznake broja i datuma izdavanja i izvršio uvid u foto dokumentaciju sa skicom lica mjesta Uprave policije - Ispostave Š, br. 579/10 od 25.06.2010 godine.

Iz izvedenih dokaza da se izvesti sasvim pouzdan zaključak da je optuženi Ž. S. lišio života svoju suprugu, sada pok. Z. Optuženi priznaje da je Z. lišio života, opisuje način izvršenja i razloge zbog čega je počinio djelo, te radnje koje je preduzeo nakon toga. Na prostoru gdje se desio taj događaj bili su prisutni S. brat N, koji je mentalno bolestan, kao i sestra J. i sin N, koji su se tokom postupka koristili zakonskim pravom i nijesu svjedočili. Stoga, predmet ocjene suda a u vezi događaja i mjesto gdje se desio bila je odbrana optuženog Ž. S, koju je sud cijenio kao priznanje da je lišio života sada pok. Z. Optuženi prilikom vršenja uviđaja od strane policijskih službenika i istražnog sudije Osnovnog suda iz Ž, pokazao je mjesto gdje je nakon počinjenog djela zakopao tijelo sada pok. Z. i opisao sa čime je iskopao raku, te gdje je ostavio predmetne kojima se služio prilikom izvršenja. Na mjestu kako je to pokazao optuženi, nađeno je tijelo sada pok. Z, kao i kramp i lopata kojom je kopao raku, te metalni predmet kojim je optuženi zadavao udarce, a oko vrata pokojnice i lijeve ruke nađen je kanap kojim je zadavljena sada pok. Z.

Predmet i mjesto gdje su nađeni predmeti, kao i tijelo sada pok. Z. bliže je predstavljeno skicom lica mjesta i foto-tehničkom dokumentacijom Ispostave sa Ž, a što je sačinjeno nakon vršenja uviđaja, kojom prilikom je optuženi pokazao mjesto i predmet izvršenja, kao i predmete kojim se služio prilikom kopanja rake. Predmeti kojima je lišena života pok. Z. su izuzeti i bili su predmet vještačenja.

Zaključkom i mišljenjem vještaka obducenta opisane su povrede kod sada pok. Z, te dato mišljenje da je smrt nastupila usled ugušenja zbog stezanja omče oko vrata.

Izvještajem o vještačenju vještaka M. J. je dat nalaz i mišljenje da su dostavljeni predmeti izuzeti prilikom uviđaja, i to: armatura lučno savijena na krajevima, podobna za prouzrokovanje tjelesnih povreda korišćenjem pri zamahu, te da je dostavljeni najilonski kanap podoban za ugušenje stezanjem vrata.

Iz izvoda iz kaznene evidencije za optuženog izdat od strane Uprave policije Područne jedinice N. – Ispostava Š, 22 br. 243/10-765/2 od 04.10.2010 godine, se vidi da je optuženi Ž. S. osuđivan presudom Osnovnog suda iz Ž, K. br. 19/08 od 14.04.2008 godine, zbog krivičnog djela iz čl. 220 st. 1 Kz CG.

Izjašnjavajući se o stanju svijesti optuženog vještak neuro-psihijatar G. K. nalazi da kod optuženog ne postoje znaci privremene ili trajne duševne bolesti ili duševne poremećenosti, te da se radi o osobi nižih intelektualnih sposobnosti i da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sposoban da shvati značaj djela i da upravlja svojim postupcima. Mišljenje vještaka K. je potvrđeno mišljenjem konzilijuma sudskih vještaka Specijalne bolnice za psihijatriju iz Kotora.

Nalazom vještaka M. J. naznačeno je da je armaturna šipka dužine 65 cm. i prečnika 1,6 cm. te da je dužina kanapa iznosila 207 cm. a koji kanap je debljine 0,5 cm. a koji predmeti su dostavljeni radi vještačenja kao sredstva izvršenja ovog krivičnog djela. Istim nalazom je naznačeno da je prilikom izvršenja djela korišćen najilonski kanap koji je izuzet radi vještačenja, a ne jutani konop kako je to označeno optužnicom.

Nalazi vještaka neuro-psihijatra i vještaka Specijalne bolnice za psihijatriju "Dobota" iz Kotora se udopunjuju i potvrđuju jedan drugi i nijesu dovedeni u sumnju drugim izvedenim dokazima, pa ih je sud u potpunosti prihvatio.

Sadržini nalaza vještaka J. kao i sadržini iz kaznene evidencije, nije bila prigovora. Isti ničim nijesu dovedeni u sumnju nijednim izvedenim dokazom, pa sud nije imao razlog da ih ne prihvati.

Sud je u potpunosti prihvatio kao stručan i objektivno sačinjen nalaz i mišljenje vještaka obducenta D. Č, kojim nalazom je naznačeno da je smrt kod sada pok. Z. nastupila ugušenjem stezanjem omrče oko vrata.

Dakle, optuženi priznaje da je dana 09.06.2010 godine, u mjestu S, opština Š, lišio života sada pok. Z. na način što je više puta zakrivljenom metalnom šipkom udario u predjelu glave, od kojih udaraca je pala na zemlju, pa je nakon toga prišao do nje i oko njenog vrata obmotao kanap, nakon čega je stezao krajeve kanapa, usled čega je nastupila smrt kod sada pokojne Z. ugušenjem.

Sve izloženo nije osporeno nijednim izvedenim dokazom, pa je sud odbranu optuženog cijenio kao priznanje da je lišio života sada pok. Z, a na način kako je to opisao.

Međutim, optužnicom tužioca optuženog Ž. S. stavljeno je na teret da je izvršio krivično djelo teško ubistvo iz čl. 144 st. 1 tačka 1 KZ CG, na način što je dana 09.06.2010 godine, oko 9,00 h. ispred porodične kuće u mjestu S, opština Š, s umišljajem na svirep i podmukao način lišio života svoju suprugu Ž.Z, tako što je istu više puta zakrivljenom metalnom šipkom dužine oko 0,5 m. udario u predjelu glave kada mu je bila okrenuta leđima, i kada nije očekivala da će je udariti, od kojih udaraca je pala na zemljanu podlogu, pa je nakon toga skočio na nju, okrenuo je na leđa, a zatim iz džepa izvadio jutani konop dužine oko 1 m. i isti joj omotao oko vrata, dok se je za to vrijeme oštećena branila, gurala ga rukama od sebe, vriskala i zvala u pomoć, a okrivljeni za svo vrijeme stezao krajeve konopa i tako je držao oko dva minuta sve dok kod iste nije nastupila smrt usled ugušenja zbog stezanja vrata omčom.

Iz optužnice se ne vidi, osim u konstataciji da je sada pok. Z. bila okrenuta leđima i da nije očekivala da će je udariti, u čemu bi se ogledala podmuklost optuženog, a uopšte se ne vidi u čemu bi se ogledala svirepost.

Da bi postojalo krivično djelo teško ubistvo iz čl. 144 st. 1 tačka 1 KZ CG, izvršeno na podmukao način potrebno je da se djelo vrši između ostalog na posebno prikriven način i da je učinilac ispoljio lukavost i prepređenost koje prelaze normalnu obazrivost kod izvršenja krivičnog djela. Ta podmuklost se mora cijeniti i objektivno i subjektivno. Objektivnost kod okolnost da žrtva nije očekivala napad i subjektivna okolnost koja

ukazuje da je počinitelj lukavo, prepredeno i smišljeno odabrao takav način izvršenja onda kada se žrtva tome ne nada i kada ne može da se brani, kao na primjer kada se žrtva namami i iz zasjede liši života ili kad žrtva spava, kada počinitelj žrtvi da omamljujuća sredstva, kao na primjer kada žrtvu pozove na večeru i stavi joj otrov u hranu i slično.

Svirepost bi se ogledala u prirodi patnji i bolova koji se nanose žrtvi, a sa druge strane u prirodi i ličnosti učinioca, u njegovoj bezosjećajnosti i bezobzirnosti, te kada se žrtvi nanose teške ili suviše patnje koje žrtva osjeća.

Da bi postojala svirepost potrebno je da se ispune kumulativno i subjektivni i objektivni uslovi. Objektivni bi se ogledali u prirodi patnji i bolova koji se nanose žrtvi, tj. da žrtvi nanosi teške bolove i patnje koje prevazilaze bolove i patnje koje redovno prate izvršenje krivičnog djela ubistva, a subjektivni da je učinilac svjestan da žrtvi nanosi te teške bolove i patnje, te da on to hoće i da na to pristaje.

Po nalaženju suda u radnjama koje je preduzeo optuženi nema ni svireposti ni podmuklosti, a u smislu uslova za postojanje krivičnog djela teškog ubistva iz čl. 144 st. 1 tačka 1 KZ CG.

Optuženi Ž. S. između ostalog u svojoj odbrani ističe da je nakon što ga je oštećena izvrijeđala i pljunula u usta, da se omio, a zatim uzeo metalnu šipku iz hodnika, pošao za oštećenom koja je započela da se udaljava, sustigao je, a zatim je jedan put udario tom šipkom po potiljačnom dijelu glave, a zatim još dva puta udario istim sredstvom u isti dio tijela, od kojih udaraca se sada pok. Z. zateturala, ali nije pala, i nastavila je da se kreće, da bi on ponovo sustigao i još tri puta udario tim sredstvom po tjemenom dijelu glave, od kojih udaraca je oštećena pala, da bi nakon toga izvadio kanap iz džepa, stavio ga oko vrata oštećene i stezanjem krajeva kanapa je lišio života. Ističe da je sve to trajalo počev od prvog udarca pa do ugušenja od 10 do 15 minuta, a samo davljenje oko 2 minuta, te se po njegovom zapažanju Z. nalazila u besvjesnom stanju usled zadobijenih udaraca, ali možda ne i potpuno. Tvrdi da prije ovog događaja nikada nije prijetio Z. da će je ubiti, te da je mogao da bira Z. bi ubio samo jednim udarcem, a da je imao na raspolaganju vatreno oružje lišio bi je života tim oružjem, a ne na opisani način, te ističe da je po njegovom zapažanju Z. bila u nesvjesnom stanju poslije zadobijenih povreda i da se branila vrlo slabo i kratko. Tvrdi da nije osjećao nikakvo zadovoljstvo dok je davio Z, već je to radio iz neke srdžbe i inata, te da je imao na raspolaganju vatreno oružje da bi je lišio života tim oružjem, a ne na način kako je to uradio.

Iz njegove odbrane se ne može zaključiti, a izvedeni dokazi ne ukazuju drugačije, da je optuženi postupao na svirep i podmukao način.

Optuženi djelo nije vršio na posebno prikriven način, niti je ispoljio lukavost, niti prepredenost kod izvršenja ovog djela, niti objektivno, niti subjektivno. Iz događanja koja su prethodila lišavanju života kada je Z. vrijeđala i pljunula optuženog u usta, a nakon toga započela da se udaljava, ne može se zaključiti da nije očekivala ili mogla očekivati napad. Svakako da je njeno ponašanje kod optuženog stvorilo revolt i ljutnju, te da se zbog toga mogao očekivati napad, a po nalaženju suda osoba prosječnih sposobnosti takav napad je mogla očekivati, pa stoga se ne može govoriti o neočekivanom napadu kako u optužnicu navodi tužilac. Optuženi ističe da su živjeli u lošim odnosima, a to potvrđuje njegovo kazivanje da je podnosio tužbu radi razvoda braka, te da je i osuđivan zbog toga što je udario Z. I ova činjenica govori da su između njih postojali odnosi, iz kojih je, a imajući u vidu i dešavanja koja su prethodila lišavanju života, realno upućivalo da se napad mogao očekivati.

Po nalaženju suda optuženi nije postupao niti prepredeno, niti smišljeno, niti lukavo u cilju pripremanja načina izvršenja djela. Svađa se desila neplanirano, a optuženi nije mogao smišljati u datoj situaciji izvršenje niti je žrtvu mamio i slično, već se sve desilo neplanirano, bez razmišljanja, pa stoga nije ispunjen ni subjektivni elemenat u smislu podmuklosti.

U pogledu intenziteta bola i vremena trajanja, te vrsti povreda i sredstva kojim su te povrede nanese, izjašnjavali su se sudsko-medicinski vještaci D. Č. i M. K, koje nalaze vještaka sud je u potpunosti prihvatio, jer po nalaženju suda vještaci su se na stručan i objektivan način izjasnili. Njihovi nalazi se udopunjuju i čine cjelovitiju sliku.

Vještaci su saglasni da je sada pok. Z. od više udaraca koje joj je zadao optuženi, a kako je to označeno optužnicom tužioca zadobila šest rana razderotina na glavi, te da se prilikom zadobijanja tih udaraca nalazila okrenuta leđima prema počiniocu. Po nalaženju vještaka udarci su zadavati brzo, jedan za drugim silom koja je snažno djelovala. Dalje se navodi da je od nanošenja prvog udarca pa do nastupanja smrtne posledice prošlo od osam do petnaest minuta.

Vještaci su saglasni da žrtva nije gubila svijest usled udaraca nanijetih metalnom šipkom, te su saglasni da je žrtva trpjela bolove koji su se povećavali nanošenjem sledećeg udarca i ti bolovi su se kretali od jakih do teških i suviše teških fizičkih bolova.

Optužnicom tužioca je naznačeno da je optuženi sada pok. Z. više puta metalnom šipkom udario u predjelu glave. Medicinska dokumentacija i nalaz vještaka potvrđuju da je optuženi tom prilikom oštećenoj nanio šest rana razderotina i to po tri u tjemenom i potiljačnom dijelu glave. Da je optuženi šest puta tom metalnom šipkom udario oštećenu, potvrđuje se i odbranom optuženog.

Činjenica je da se optuženi u predkrivičnom i istražnom postupku različito izjašnjavao u pogledu broja zadatih udaraca oštećenoj, a što je pojasnio na pretresu, te ustvrdio da je oštećenoj zadao šest udaraca. Da je optuženi oštećenoj zadao šest udaraca potvrđuje se medicinskom dokumentacijom i nalazom vještaka medicinske struke, prihvatio njegovo konačno kazivanje da je oštećenoj zadao šest udaraca tom šipkom.

Medicinskom dokumentacijom i nalazom vještaka medicinske struke označene su i druge povrede kod oštećene, koje povrede nijesu nanese niti šipkom, niti usled djelovanja najilonskim kanapom, a koje povrede su nastale silom srednjeg intenziteta. Međutim, po nalaženju suda isto nije od uticaja na drugačiji zaključak suda da optuženi djelo nije počinio na sivrep i podmukao način.

Optuženi između ostalog kaže da je od ranije stvorio odluku da liši života sada pok. Z, a što isključuje postojanje maha, kao stanja u koje bi bez svoje krivice bio doveden ponašanjem oštećene, a koje ubistvo bi postojalo ako bi bilo počinjeno neposredno prije napada, zlostavljanja ili teškog vrijeđanja.

Dakle, iz izvedenog se ne može zaključiti da je učinilac išao za tim da žrtvi nanosi muke i patnje, koje bi prelazile stepen mučenja žrtve koji inače redovno prate izvršenje krivičnog djela ubistvo.

Po nalaženju suda, to što je oštećena trpjela jake bolove koji su se kretali od jakih do suviše teških, u objektivnom smislu nije dovoljno da bi se radilo o krivičnom djelu počinjenom na svirep način.

Svako ubistvo čovjeka vezano za bolove i muke, ali ubistvo na svirep način će postojati kada su žrtvi nanese muke, patnje i bolovi koji po svom trajanju ili po svom intenzitetu ili po jednom ili drugom prelaze uobičajne bolove, muke i patnje koje su vezane za lišenje života – umiranje.

Optuženi je oštećenoj zadavao udarce u predjelu glave, dakle, vitalnog dijela tijela silom koja je jako djelovala, a nakon toga kada je žrtva pala odmah je lišio života – zadavio kanapom.

Po nalaženju suda u konkretnom slučaju ne bi se moglo govoriti o bolovima koji niti po svom trajanju, niti po svom intenzitetu prelaze uobičajni način lišenja života.

Međutim, da bi postojala svirepost potrebno je da pored objektivnih uslova postoji i subjektivna komponenta odlučnosti, tj. da je učinilac svjestan da je htio zadavati žrtvi iznad prosječne patnje i bolove, i da je želio "mučiti" i da joj zadaje nepotrebne patnje i bolove, da je mrcvari i slično, a koja i subjektivna i objektivna komponenta moraju biti kumulativno ispunjeni.

Optuženi između ostalog tvrdi da nikada sada pokojnoj Z. nije govorio da je stvorio odluku da je ubije, niti joj je eventualno govorio kako će to uraditi, na koji način bi izazvao bol i patnju kod oštećene, iako je odluku da je liši života prethodno donio, ali nije odredio kada će to uraditi.

Optuženi između ostalog ističe da bi oštećenu, da je raspolagao, ubio vatrenim oružjem, a ne na ovakav način, te da je mogao da bi je lišio života samo jednim udarcem, te da prilikom lišavanja života sada pok. Z. nije osjećao nikakvo zadovoljstvo, već ljutnju i srdžbu, kao i da se po njegovom zapažanju sada pok. Z. nalazila u nesvjesnom ili polusvjesnom stanju.

Dakle, po nalaženju ovog suda ne postoji djelo ni u subjektivnom smislu, jer optuženi nije bio svjestan o intenzitetu bola koji nanosi žrtvi, već je osjetio nezadovoljstvo, srdžbu i ljutnju izazvano njenim ponašanjem. Ovakvom zaključivanju i njegovo kazivanje da se Z. nalazila u nesvjesnom ili polusvjesnom stanju nakon zadobijenih udaraca, a prije davljenja, a što upućuje na to da po subjektivnom sudu optuženog takve bolove uopšte nije osjećala zbog nesvjesnog stanja u kojem se moguće nalazila, ili je osjećala slabije bolove zbog polusvjesnog stanja u kojem se moguće nalazila. U prilog ovakvog subjektivnog doživljaja optuženog govori i njegovo zapažanje da se optužena branila veoma kratko i veoma slabo, te da je smrt nastupila počev od momenta kada je započeo sa stezanjem tog kanapa pa do ugušenja za oko dva minuta i da u svemu tome nije osjetio nikakvo zadovoljstvo.

I po nalaženju vještaka medicinske struke udarci koje je optuženi zadao sada pok. Z. su bili jakog intenziteta, a što bi govorilo o subjektivnom doživljaju optuženog da što prije liši života sada pok. Z, jer da je želio mučiti ne bi joj zadavao udarce takvom žestinom. Ovome u prilog ide i njegovo kazivanje da je u tom momentu imao vatreno oružje da bi je sa tim oružjem lišio života, a ne na način i sredstvima kako je to i počinio.

Iz svega izloženog da se izvesti zaključak da je optuženi Ž. S. počinio krivično djelo ubistva iz čl. 143 Kz a ne krivično djelo teško ubistvo iz čl. 144 st. 1 tačka 1 Kz, na svirep i podmukao način kako je to naznačeno optužnicom tužioca.

Optuženi je djelo počinio sa direktnim umišljajem. Na ovakav zaključak upućuje njegovo kazivanje da je već prethodno, a prije počinjenog, donio odluku da liši života sada pok. Z, ali da nije odredio vrijeme i način na koji će je lišiti života. Dakle, optuženi je bio svjestan djela i htio je njegovo izvršenje.

Posledica njegovog djelovanja je nastupanje smrti sada pok. Z, sa kojih razloga su u radnjama optuženog sadržana sva obilježja krivičnog djela ubistvo iz čl. 143 Kz, zbog čega je kriv i krivično-pravo odgovaran.

Sud nije mogao prihvatiti zaključak branioca da se optuženi u momentu izvršenja djela nalazio u stanju bitno smanjene računljivosti, a ovo cijeneći nalaz vještaka neuro-psihijatra G. K. i konzilijuma sudskih vještaka Specijalne bolnice za psihijatriju Dobrota iz Kotora, koji su saglasni, a koje nalaze je sud u potpunosti prihvatio. Iz tih nalaza se vidi da je optuženi sasvim svjesno od ranije stvorio namjeru, a što isti potvrđuje svojom odbranom, da liši života sada pok. Z, ne određujući kada će to i uraditi.

Sud nije mogao prihvatiti predlog odbrane da sud kao olakšavajuće okolnosti cijeni priznanje optuženog da je izvršio djelo i njegovo iskreno kajanje. Ovo sa razloga jer je optuženi priznao izvršenja pritiješnjen do tada izvedenim dokazima, a ne slobodno svojom voljom, a po nalaženju suda njegovo žaljenje

nije iskreno jer se iz njegove odbrane da zaključiti da žali zbog stanja u koje je doveo sebe i svoju porodicu, a ne i iskreno zbog toga što je lišio života svoju suprugu.

Sud je cijenio i ostale izvedene dokaze, ali po nalaženju suda ti dokazi nijesu od značaja za drugačiji zaključak i odluku suda.

Odlučujući o vrsti i visini kazne optuženom sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 52 Kz, pa je na strani optuženog kao olakšavajućih okolnosti našao da se radi o porodičnom čovjeku, ocu četvoro djece, da se predstavnik porodice nije pridružio krivičnom gonjenju, da je dijelom izazvan ponašanjem sada pok. Z, te da je kažnjen samim time što je lišio života člana svoje porodice, dok je kao otežavajuću okolnost cijenio njegovu raniju osuđivanost, te okolnosti pod kojima je djelo izvršeno, da je djelo izvršio u prisustvu svog sina mldb. N, te je kao otežavajuću okolnost cijenio i okolnosti pod kojima je djelo izvršeno, da je djelo počinio ispred praga porodične kuće, kao i njegovu upornost za izvršenje djela u smislu unaprijed stvorene odluke da izvrši djelo koje je i izvršio, pa je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanest) godina, cijeneći da je ista srazmjera težini izvršenog krivičnog djela i društvenog opasnosti počinioca, te da će se sa istom u dovoljnoj mjeri uticati na počinioca, kako i na druge da ubuduće ne vrše krivična djela.

Shodno čl. 51 Kz optuženom Ž. S, se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 25.06.2010 godine, pa nadalje.

Obzirom da je optuženi Ž. S. oglašen krivim, to ga je sud shodno čl. 202 Zkp, obavezao da na ime paušala plati iznos od 150,00 €, koji paušal je određen s obzirom na trajanje i složenost postupka i imovinske prilike optuženog, te se obavezuje da na ime troškova krivičnog postupka uplati iznos od 7.648,00 €, koji troškovi se odnose i to: na ime troškova postavljenom braniocu po službenoj dužnosti M. N. iznosu od 4.937,50 €, te troškove na ime naknade vještacima D. Č. u iznosu od 1.717,50 €, vještaku M. K. u iznosu od 300,00 € i vještacima Specijalne bolnice za psihijatriju Dobrota – Kotor iznos od 693,00 €.

O ostalim troškovima postupka koji nijesu obuhvaćeni ovom presudom, biće odlučeno posebnim rješenjem shodno čl. 200 st. 2 Zkp kada se pribave podaci o visini tih troškova.

Shodno čl. 212 Zkp-a CG, oštećeni Ž. V. se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućuje na parnični postupak.

Sa iznijetog odlučeno je kao u izreci presude.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 27.05.2011 godine.

Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,

Radmila Duborija s.r. Vukomir Bošković s.r.

PRAVNA POUKA :

Protiv ove presude može se izjaviti žalba

Apelacionom sudu RCG Podgorica u roku

od 15 dana od dana prijema a preko ovog

suda.

